

La humanitat

Any III : Núm. 403

Barcelona, dijous, 23 de febrer de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

LA IMMIGRACIO LLEVANTINA A BARCELONA

El mite dels «murcians». — Arriben cada mes uns quatre mil immigrants de terres llewantines. — El problema és igual aquí, que a les altres grans capitals. — El que hauria de fer-se eventualment per a deturar que continués l'arribada de gent sense feina. — La solució del conflicte: Crear treballs

—Així, vós creieu que el problema de la immigració llewantina no s'ha agreujat?

—Anem a pams. Jo dic que el problema de la immigració llewantina (que no és just de limitar a la denominació «murciana», com ara és moda), és el mateix avui d'uns anys enrera; el que passa, és que les circumstàncies, a casa nostra, s'han agreujat per la crisi persistent de treball, que indubtablement va accentuant-se.

—Per què aquesta diferència de denominació?

—Molt senzill. La immigració de llewantins a la nostra terra, és una cosa persistent des de fa anys. Com és natural, els germans de València i del nord d'Alacant s'assimilen més ràpidament, i per tant, es confonen de pressa amb la resta de catalans. En canvi, els de les terres del Segura, els de Cartagena i Almeria, ètnicament totalment diferents a nosaltres, conserven llur innegable personalitat. Ara està de moda batejar-los a tots per «murcians», quan no és així.

—Es, doncs, exagerat el que es diu de la immigració murciana?

—I tant! Dels voltants de Lorca ja fa anys que hi ha un corrent immigratori cap a Catalunya, però com us he dit, no es reduïx pas solament allí, sinó que els trobaríem a altres comarques del Llevant. Aquesta campanya es deu a una facècia d'un jove periodista que per haver fet un viatge a Lorca es va creure haver descobert el món i tot el problema de la immigració que és una cosa més complexa del que hom creu i que no pot, ni ha de tractar-se amb la lleugeresa que en alguns moments s'ha fet.

—Així, vós sou optimista quant al problema?

—El problema és, a Barcelona, exactament igual que a totes les grans capitals del món. La immigració no ha estat mai un obstacle per al desenvolupament de les ciutats, ans al contrari, un mitjà de prosperitat. El que passa en l'actualitat és que d'una part, s'accentua la crisi de treball a la nostra terra, degut a la paralització de les obres públiques, cada vegada més persistent i que donen feina a una gran part del peonatge, que és el que ens aporta aquest corrent immigratori. Per altra banda, l'atur del treball en les regions minaires, fa augmentar considerablement el nombre de parats en les regions del Sud i Llevant, amb el consegüent colapso en les activitats, diem-ne normals, d'aquelles regions i finalment a la prohibició d'entrada de jornaleros a França. Eren molts milers els que es dirigien a treballar a la República veïna i avui es troben que no poden salvar la frontera degut a les lleis draconianes que han imposat les autoritats franceses per a contenir el seu problema dels sense feina.

—Teniu comptat a quant puja la immigració llewantina?

—D'això ens hem de doldre; que mai, a Barcelona, hi ha hagut una policia governamental i municipal que classifiqués bé la quantia i qualitat de les immigracions. Tenim en compte la gent que arriba amb els vaixells de València i Alacant; els serveis d'autòmnibus que van creant-se de totes aquelles contrades i els que arriben per tren (que són els menys), la immigració llewantina ha de considerar-se en unes 4.000 persones cada mes.

—Quatre mil...?

—No crec equivocar-me de gaire. Cal tenir en compte, però, que no tots es queden a la capital precisament. Hospitalet, Santa Coloma, Badalona, Montcada i dels voltants de Barcelona, s'han constituït nuclis importants, que formen veritables colònies. Ja més escampats els trobem, en els principals centres d'activitat industrial de Catalunya, com Mataró, Manresa, Sabadell, Terrassa, Berga i altres.

—S'assimila aquesta immigració...?

—Es curiós el que hom pot observar. S'assimila molt més de pressa en les encontrades, que no a Barcelona mateix. No obstant, els fills d'aquests immigrants, per regla general, es confonen totalment amb els catalans, a poc de trobar-se entre nosaltres.

En aquest punt, la culpa és ben nostra perquè fins ara no s'ha fet res o gairebé res des de les altures, però tinc entès que per part de la Generalitat hom pensa dedicar-s'hi ara de ferm; el problema, no és més que una qüestió de cultura.

—Però la immigració no ens perjudica?

—Mentre durin les circumstàncies actuals, és evident que l'entrada de més obrers sense feina constitueix un pes feixuc. Però per aquests casos hi han disposicions governatives, hi han lleis que han caigut en desús, però que també poden aplicar-se si les circumstàncies ho exigeixen. A Madrid bé ho fan, i a Catalunya, podem fer-ho igualment. No obstant, aquesta política de restricció eventual, hauria de seguir-se amb vistes al futur, però mai als que ja es troben entre nosaltres.

—Quines mesures aplicaríeu d'acord amb les lleis?

—Castigar les companyies navilieres i les d'autòmnibus que embarquen passatgers sense exigir-los cap documentació ni mirar l'estat sanitari en què ho fan; amb la tornada forçosa a llur procedència de tots els que es troben en aquest cas, i que entre nosaltres ja podem dir-ho, constitueixen el 90 per 100 dels immigrants que ens arriben. Fer obligatòria la carta de treball avalada per l'autoritat municipal de tots els que arriben i una inspecció sanitària rigorosa per a tots ells. Severa vigilància a les carreteres dels autòmnibus que es dediquen a aquest tràfic, com també a les companyies navilieres que confonen el passatge amb el bestiar. I finalment, volem que us digui la gran solució?

—Digueu, home, digueu.

—Doncs, feina, feina i feina. Veureu com aleshores el problema de la immigració no preocupa tant, sense perjudici que una policia municipal i de la Generalitat que encarrilli aquest corrent immigratori no sigui necessari.

I amb això donem per acabada la conversa sobre aquest problema de la immigració, de què tant es parla ara.

JORDI BARCELO.

El governador ha suspès el campionat de ball de les mil hores a l'Olimpia

El Governador ha manifestat als periodistes que, d'acord amb el jurat mixte d'espectacles i el Director General de Sanitat, i vistos els incidents que es promogueren la darrera vegada que se celebrà un campionat de ball, ha suspès l'exhibició del ball de les mil

hores que havia de començar aquesta nit, al Teatre Olympia.

El conflicte dels ebenistes

Una comissió de patrons ebenistes ha visitat aquest matí el governador civil per tal de comunicar-li que avui han entrat al treball més gran nombre d'obres que els dies anteriors i que han disminuït molt els actes de sabotatge i coaccions.

CARNET

Ahir la Unió Democràtica de Catalunya, a mans de la qual ha mort cristianament «La Nau», celebrava un míting.

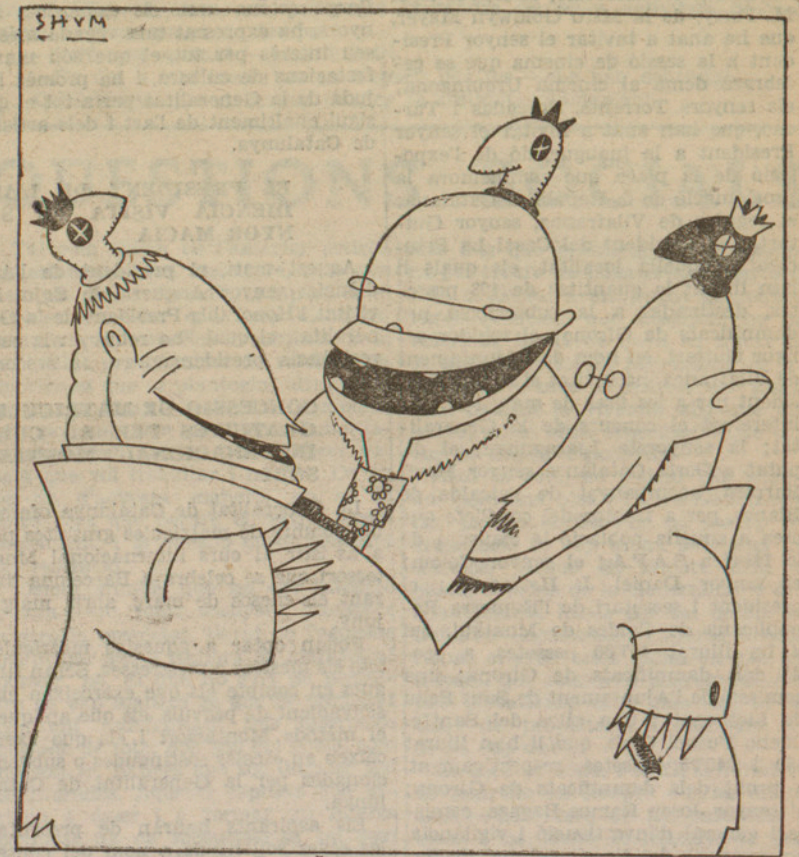
I, perquè els periodistes hi anessin, perquè no s'oblidessin d'anar-hi, Unió Democràtica de Catalunya els convidava a sopar.

Si aquesta moda té èxit, els mítings sortiran molt cars. I en èpoques d'eleccions els periodistes hauran de sopar.

El Papa ha fet un nou sant. Es veu que no li ve d'un. I ha aprofitat l'ocasió — els catòlics l'aprofiten sempre —, per a atacar «les sectes sinistres i tenebroses i als ateu que estan minant la base de la vida cristiana a Espanya i a Mèxic i aixecant la bandera contra Déu a Rússia. Demano als fidels d'arreu del món que preguin per Espanya, que ha tingut un passat trist, té també un present trist i a la qual espero un esdevenidor amenaçador».

De manera que «un passat trist», veritat? El Papa es veu que té poca memòria: perquè el passat d'Espanya pertanyia a l'Església. I, per tant, de la tristesa n'era culpable l'Església.

I un llibre: «Un amor de Swan», de Marcel Proust.



DEL PARLAMENT

La minoria de la Lliga: — Ai, gràcies a Déu que podrem tornar a presentar esmenes! Ja ens rovellàvem sense poder intervenir!

El cap de la minoria socialista parla respecte el Manifest del partit

Madrid, 23. — Per a fer-nos càrrec del manifest del partit socialista hem estat aquest matí a les oficines del Partit, on es treballava activament. La redacció del manifest ha estat encomanada al senyor De Francisco. Les correccions que s'hi feren foren d'algunes paraules, naturalment sense transcendència. Substitució d'unes paraules per altres que expressaven una mateixa significació. Les correccions han estat fetes pel senyor Prieto i altres per diversos membres de la Comissió. Acabat el tiratge del manifest hem parlat amb el senyor De Francisco, al qual hem preguntat:

—¿Estan tots d'acord absolut amb el manifest?

—Acord absolut. Se'ns fan falses imputacions d'ansies de Poder i d'ostentar càrrecs i hem de sortir al pas d'aquestes manifestacions. Nosaltres no hem fet més que sacrificar-nos per aquest règim. El que tenim i més encara ho hauríem pogut tenir amb la monarquia. Està clar que se'ns tira en cara la participació del senyor Largo Caballero en el Consell d'Estat en temps de la Dictadura. El senyor Largo Caballero participà en el Consell per acord del Partit. Hauríem pogut tenir més càrrecs que no foren acceptats.

LLEGIU A LA PAGINA 10

Manifest del Partit Socialista davant l'obstrucció dels radical al Parlament de la República.



DEL VIATGE DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT A GIRONA. El senyor Macià revisant les tropes que li reteren honors en arribar a Girona

immediata. Per ara no se'ls veu més programa que el d'enderrocar a aquest Govern. Què van a fer després per a calmar les ansies que hi ha als pobles espanyols?

Vàrem donar compte al senyor De Francisco dels rumors que circulaven dient que els socialistes estaven tractant de declarar la vaga general cas que es donés una solució d'acord amb els radicals a la qüestió política, i ens contestà:

—No hem parlat en absolut de res d'això. També podrà dir-se que el nostre manifest és una coacció al Poder moderador. No hi ha tal cosa. Fixem la nostra actitud simplement davant les circumstàncies del moment. Nosaltres no anem amb aquest plet al Palau Nacional.

La causa per atracaments a taxistes go està gravíssim

A la secció primera i davant el tribunal del jurat s'ha vist avui la causa per atracament contra Artur Roca Alsina, el qual, junt amb altres dos que no han pogut ésser detinguts, a la Plaça Catalunya llogaren un taxi donant al conductor la direcció de Sant Andreu, i en arribar a un lloc desert, lligaren el xofer i li robaren el producte de la recaptació que pujava unes seixanta pessetes.

Moments després repetiren l'operació a un altre taxista que passava per aquells indrets, apoderant-se de 125 pessetes.

Fou detingut el processat, el qual, en l'acte del judici ha estat reconegut pels atracats.

El Tribunal ha dictat veredicta de culpabilitat, condemnant el processat a la pena de vuit anys per cada un dels dos actes.

L'alcalde de Xicago està gravíssim

Malgrat la seva gravetat, signa l'ordre de pagament de sous atrassats als mestres de les escoles municipals

Xicago, 23. — Han sortit cap a Miami dos especialistes per a examinar l'alcalde senyor Cermak, l'estat del qual és gravíssim a jutjar per les darreres notícies rebudes.

S'ha sabut que l'alcalde des del llit ha signat l'ordre de pagament d'una part dels endarreriments que es deuen als mestres de les escoles municipals de Xicago, que com tots els funcionaris no han cobrat des del mes d'abril passat i la situació dels quals, és desesperada.

El debat d'aquesta tarda

Madrid, 23. — Aquest matí, s'ha reunit a la secció segona del Congrés la minoria radical sota la presidència del senyor Lerroux. Hi han assistit els senyors Martínez Barrios, Abad Conde, Salazar Alonso, Guerra del Río, Armasa, Rodríguez Piñero, Villanueva, Marraco, Paraiso, Alvarez i un altre.

Han canviat impressions sobre els debats parlamentaris, especialment del que es plantejarà aquesta tarda sobre els successos de Casas Viejas.

Per la minoria radical hi intervinrà el senyor Rodríguez Piñero, que ha format part de la Comissió parlamentària que estigué a l'esmentat poble. En cas que es cregui oportú parlarà també el senyor Martínez Barrios.